

ICCO & Kerk in Actie

Over ons

ICCO & Kerk in Actie zijn lid van het internationale netwerk van de ACT Alliantie. De ACT Alliantie heeft nationale forums in veel landen. Via deze forums wordt hulp opgezet, gecoördineerd en samen uitgevoerd. ACT Alliantieleden zijn al tientallen jaren actief in deze regio. Daarnaast hebben ICCO en Kerk in Actie een uitgebreid netwerk van lokale partner-organisaties in ruim 40 landen waaronder in Sierra Leone en Liberia sinds de jaren '90.

In de eerste paar maanden van de ebola-respons hebben ICCO en Kerk in Actie samen met drie partner-organisaties in Sierra Leone gewerkt.

Totaal ontvangen van Giro555:	€857.922
Totaal besteed tot 31 januari 2015:	€ 278.741 (32% van het ontvangen bedrag)

NB: Bestedingen zijn geschatte bedragen inclusief AKV. Exacte cijfers volgen in de eindrapportage van de Samenwerkende Hulporganisaties en de jaarrekeningen van de deelnemers.

Resultaten van onze hulpverlening met geld van Giro555

Onderdak

Goede hygiëne is letterlijk van levensbelang bij de bestrijding van ebola. ICCO en Kerk in Actie geven voorlichting en zorgen dat de mensen in de districten Port Loko en Bombali materialen krijgen, zoals zeep en chloorwater om hun handen regelmatig te kunnen ontsmetten.

In de districten Kailahun, Bo, Pujehun en Port Loko zijn non-food items uitgereikt.

Sierra Leone: Noodhulp en wederopbouw met geld van Giro555	
Plan	- In de districten Port Loko en Bombali zijn 720 gallons chloorbleek en 720 watercontainers verspreid in de lokale gemeenschappen. - Ten minste 400 huishoudens van ebola-overlevenden hebben non-food items ontvangen om hun overleven te garanderen en waardigheid te behouden. - Daarnaast zijn 110 huishoudens in quarantaine bereikt met non-food items; 510 geplande huishoudens in totaal dus. - Om de distributie uit te kunnen voeren is een structuur opgezet van vrijwilligers.
Resultaat tot 31-1-2015	- In Bombali zijn 360 gallons chloorbleek en 180 watercontainers verspreid. - In Bo en Pujehun werden tot nu toe 87 huishoudens van ebola-overlevenden bereikt met non-food items. - Daarnaast zijn 80 huishoudens in quarantaine geholpen met non-food items. 30 huishoudens in quarantaine in Kailahun konden niet bereikt worden, in plaats daarvan kregen 30 ebola-wezen en kwetsbare

	kinderen in quarantaine hulp in de vorm van non-food items in Kailahun. In Bo en Pujehun zijn een extra 100 ebola-wezen en kwetsbare kinderen bereikt met non-food items, die niet in quarantaine zaten. Totaal bereik is dus $287 + 110 + 100 = 497$ huishoudens, inclusief ebola-weeskinderen en kwetsbare kinderen. • In afstemming met o.a. het Nationale Ebola Reactie Centrum (NERC) en het Ministerie van Sociale Zaken is de doelgroep in kaart gebracht, zijn vrijwilligers gerekruteerd en werd een distributiesysteem voor non-food items opgezet.
Geschatte besteding tot 31-1-2015	€ 59.718

Gezondheidszorg

ICCO en Kerk in Actie richten zich op het voorkómen van verdere verspreiding van het ebola-virus in de districten Port Loko en Bombali. In de beginfase van de epidemie was de lokale bevolking zich niet of nauwelijks bewust van de gevaren van ebola en hoe de ziekte wordt verspreid, en men stond argwanend ten opzichte van gezondheidswerkers.

Het programma richt zich voornamelijk op het voorkómen van verspreiding van ebola door het laten naleven van regels (voorlichting over gedrag om ebola verspreiding te voorkomen), niet op directe medische zorg.

Verder werkt men aan voorkómen van verspreiding van ebola door de bewustwording rond goede of juiste funeste gewoonten bij gebruik van water en sanitaire voorzieningen te bevorderen. Middels radio-uitzendingen en voorlichtingsbijeenkomsten in dorpen en via het kerkelijk netwerk werden vele tienduizenden mensen bereikt. Deze kerken speelden ook een belangrijke rol in het doorvoeren van veilige begrafenisrituelen, om ebola-besmetting te voorkomen.

Sierra Leone: Noodhulp en wederopbouw met geld van Giro555	
Plan	• Met traditionele autoriteiten is een effectievere manier van communicatie afgesproken die in de lokale cultuur wordt geaccepteerd, zodat de argwaan richting gezondheidswerkers afneemt. • 180 lokale gemeenschappen in Port Loko en Bombali weten door voorlichting hoe het ebolavirus zich verspreid en hebben voorzorgsmaatregelen genomen om verdere verspreiding te voorkómen. • 2000 huishoudens in de districten Bo en Kenema kregen voorlichting over gezonde sanitaire gewoontes. • In 20 districten in Bo en Kenema hebben districtsleiders richtlijnen met betrekking tot voorkómen van verspreiding van ebola goedgekeurd en promotie daarvan ondersteund. • In deze 20 districten zijn deze richtlijnen onder de bevolking kenbaar gemaakt. • In 20 dorpen zijn publieke wasgelegenheden. Handen schudden is niet meer gewoontegebruik in de 20 dorpen. • Door duidelijke richtlijnen en snelle interventie is het vertrouwen van de lokale bevolking in de gezondheidswerkers en de hulpverlening in het algemeen toegenomen. Het aantal nieuwe ebola-gevallen neemt met 80% af per januari 2015.
Resultaat tot 31-1-2015	• In de districten Bombali en Port Loko is in samenwerking met de lokale autoriteiten veel gedaan om het vertrouwen in de ebola bestrijding te laten toenemen. • 45 lokale gemeenschappen in Bombali hebben via posters, flyers, megafoon boodschappen en radio-uitzendingen informatie ontvangen over het gevaar van ebola en hoe de verspreiding van ebola te

	voorkómen. • In de 20 districten in Bo en Kenema zijn de richtlijnen uitgevaardigd als regels, waarbij boetes gelden als je je daar niet aan houdt. Deze regels zijn kort samen te vatten als: geen vermoedelijke ebola patiënten naar het ziekenhuis brengen, geen stoffelijke overschotten wassen of aanraken, geen begrafenissen zonder toestemming van de districtsleiders en geen huisvesting van vreemden of familie die de afgelopen zes maanden elders verbleven. • Bovenstaande regels zijn door lokale leiders in bijeenkomsten in alle dorpen in de districten besproken. • Via posters en megafoon-oproepen werden inwoners van 20 dorpen bereikt met boodschappen als 'altijd je handen wassen na toiletgebruik' en 'nooit handen schudden'.— • De boodschappen hebben tot een drastische toename van handen wassen en afname van handen schudden geleid. • In het geval dat de officiële autoriteiten niet reageerden op een melding van een vermoedelijke ebola-patiënt heeft een van de partners van ICCO en Kerk in Actie de eerste concrete acties voor de lokale gemeenschap geregeld; in totaal heeft de organisatie geïntervenieerd in 217 gevallen, in één geval zelfs een begrafenisteam opgericht in een dorp met veel slachtoffers. Daardoor is het vertrouwen van de lokale bevolking toegenomen. Na 20 januari 2015 is er in een periode van 10 dagen geen enkel nieuw ebola-geval geïdentificeerd.
Geschatte besteding tot 31-1-2015	€ 11.535

Voedsel

De partners zijn actief in de districten met de meeste ebola-gevallen, te weten Kailahun, Bo, Pujehun en Port Loko. Door de ziekte moesten families weken lang in quarantaine blijven; zij konden niet werken of naar school. Naast voedsel en artikelen voor 1^e levensbehoeften wordt ook een cash uitgereikt voor persoonlijke noden (zie onder "levensonderhoud"). Kinderen van wie ouders of verzorgers slachtoffer zijn geworden van ebola kregen directe voedselhulp.

Sierra Leone: Noodhulp en wederopbouw met geld van Giro555	
Plan	• Ten minste 400 huishoudens van ebola-overlevenden hebben voedselhulp ontvangen om hun overleven te garanderen en waardigheid te behouden. • Daarnaast zijn 110 huishoudens in quarantaine bereikt met voedselhulp; 510 geplande huishoudens in totaal dus. • Om de distributie uit te kunnen voeren is een structuur opgezet van vrijwilligers. • De meest kwetsbare kinderen uit families met ebola-slachtoffers zijn geïdentificeerd en geregistreerd. • 695 kinderen en hun families ontvingen voedselhulp.
Resultaat tot 31-1-2015	• 287 huishoudens van ebola-overlevenden ontvingen voedselhulp. In Bo en Pujehun werden tot nu toe 87 huishoudens van ebola-overlevenden bereikt met voedselhulp, in Kailahun en Port Loko kregen 200 huishoudens voedselhulp. • Daarnaast zijn 80 huishoudens in quarantaine geholpen met voedselpakketten. 30 huishoudens in quarantaine in Kailahun konden niet bereikt worden, in plaats daarvan kregen 30 ebola-wezen en kwetsbare kinderen in quarantaine voedselhulp in Kailahun. In Bo en

	Pujehun zijn een extra 100 ebola-wezen en kwetsbare kinderen bereikt, die niet in quarantaine zaten. Totaal bereik is dus $287 + 110 + 100 = 497$ huishoudens, inclusief ebola-weeskinderen en kwetsbare kinderen. • In afstemming met o.a. het Nationale Ebola Reactie Centrum (NERC) en het Ministerie van Sociale Zaken is de doelgroep in kaart gebracht, zijn vrijwilligers gerekruteerd en werd een voedseldistributiesysteem opgezet. • De meest kwetsbare kinderen zijn in samenspraak met de lokale leiders in kaart gebracht en aangegeven wie voor voedselhulp in aanmerking kwamen. • 160 kinderen en hun families ontvingen voedselhulp. • Op basis van input van lokale gemeenschappen werd babyvoeding toegevoegd aan voedselpakketten.
Geschatte besteding tot 31-1-2015	€ 140.034

Levensonderhoud

Naast voedselhulp en artikelen voor 1^e levensbehoeften hebben families, is er cash uitgereikt aan getroffen families, zodat zij zelf konden bepalen wat zij het meest nodig hadden. Door geld uit te geven investeren mensen ook weer in hun eigen, lokale, economie.

Sierra Leone: Noodhulp en wederopbouw met geld van Giro555	
Plan	• Ten minste 400 huishoudens van ebola-overlevenden hebben cash geld ontvangen, waardoor zij zelf konden bepalen wat hun familie het hardst nodig heeft.
Resultaat tot 31-1-2015	• 287 huishoudens van ebola-overlevenden hebben cash-geld (ongeveer 40 euro) ontvangen.
Geschatte besteding tot 31-1-2015	€ 13.454

Bescherming

De bescherming van kinderen van wie de familie ebola heeft staat centraal in de interventie van ICCO en Kerk in Actie. Kinderen en hun families hebben directe hulp gekregen in de vorm van voedsel en indirect in de vorm van familiehereniging en psychosociale hulp (bescherming). Verder is voorlichting gegeven over de verspreiding van ebola en hoe dat te voorkómen).

Sierra Leone: Noodhulp en wederopbouw met geld van Giro555	
Plan	• Psychosociale hulp voor degenen die de ebola-ramp bestrijden zorgt voor continuering van hulpverlening. • Kinderen in quarantaine worden begeleid op psychosociaal vlak. • Kinderen in opvanghuizen zijn geregistreerd en worden waar mogelijk herenigd met broertjes, zusjes of andere familie. • De gemeenschappen, waar kinderen met ebola-familieleden naartoe zouden terugkeren, stigmatiseren deze kinderen niet meer.
Resultaat tot 31-1-2015	• 49 hulpverleners ontvingen een training, georganiseerd door ICCO en Kerk in Actie, samen met het Ministerie van Sociale Zaken en UNICEF. Deze training maakt dat de hulpverleners de kinderen beter

	kunnen ondersteunen. • Naast directe voedselhulp (zie boven) hebben 370 kinderen in opvanghuizen psychosociale hulp ontvangen. • Registratie van 885 kinderen. Het ging daarbij om kinderen die in quarantaine zaten of daar net uit kwamen. Hun niveau van kwetsbaarheid werd in kaart gebracht, de volgende indeling hanterend: overlevenden met familie, ebolawezenen, of anderszins gestigmatiseerden vanwege ebola. Zo konden ouders of verzorgers van geregistreerde kinderen makkelijker worden getraceerd. 160 kinderen in opvanghuizen werden herenigd met hun familieleden. • 885 kinderen met ebola-familieleden hebben deelgenomen in een reïntegratietraject van ICCO en Kerk in Actie in samenwerking met o.a. UNICEF. Een deel van de kinderen is daardoor teruggekeerd naar 20 lokale gemeenschappen.
Geschatte besteding tot 31-1-2015	€ 13.731

Programma-management

Het regiokantoor in West Afrika en de noodhulpafdeling van ICCO en Kerk in Actie hebben lokale partnerorganisaties intensief bijgestaan bij het uitdenken van de beste aanpak van de ebola-crisis vanuit ieders eigen mandaat en capaciteiten, en bij het maken van projectvoorstellen die voldoen aan de internationale humanitaire standaarden. Als onderdeel hiervan is er in december een bezoek gebracht aan deze partners in Liberia en Sierra Leone om problemen bij het opstarten en uitvoeren van ebola-projecten te bespreken en te helpen oplossen. Het ging hier om capaciteitsopbouw van deze organisaties die nodig was om een goede ebola-respons te leveren.

De inzet van ICCO en Kerk in Actie ten behoeve van het committeren en verantwoorden van de tot nu toe ingezette gelden, het verzamelen en verwerken van informatie voor de communicatie over Ebola in Nederland, de monitoring van de kwaliteit en voortgang van de projecten, worden geheel volgens de SHO regeling als administratieve kosten verantwoord.

Sierra Leone: Noodhulp en wederopbouw met geld van Giro555

Geschatte besteding tot 31-1-2015	€ 22.034
-----------------------------------	----------

Beeld: Kadie Sonnie DCI

Water en Sanitatie materialen die aan lokale gemeenschappen in Bo zijn uitgereikt.

Beeld: Ramadan Barrie DCI

Bewustwordingsactiviteiten in Mano, district Kenema.

Uitdagingen en beperkingen

Een van de belangrijkste uitdaging in deze ebola-epidemie is dat mensen hun waardigheid behouden. Dit bereik je niet alleen met het uitdelen van voedsel en het bieden van medische zorg. Het luisteren naar wat de door ebola getroffen mensen zelf het belangrijkste vinden en het geven van informatie en goede voorlichting om besmetting te voorkomen, zijn ook erg belangrijk. Er moet aandacht zijn voor re-integratie, familiehereniging, specifieke behoeftes zoals babyvoeding en psychosociale hulp. ICCO en Kerk in Actie en hun partners hebben op hun eigen manier de aansluiting met de lokale bevolking gevonden, door zich sterk te maken voor de meest kwetsbaren op een manier die ook bijdroeg aan de afname van het aantal ebola-besmettingen.

Openheid over de ziekte is van levensbelang. Ebola-slachtoffers die in quarantaine zitten hebben al een enorme stap gezet door zichzelf en/of familieleden ziek te melden. Dat was een grote vooruitgang, omdat in de eerste maanden van de epidemie, veel mensen de ziekte verborgen hielden. Het melden van een ebola-besmetting betekende voor familieleden van ebola-slachtoffers, dat zij wekenlang in quarantaine zaten en hun erf niet af mochten. Omdat lokale NGOs en kerkelijke partners van ICCO en Kerk in Actie een dicht netwerk van contacten hebben in het hele getroffen gebied, konden zij op basis van het bestaande vertrouwen en goede en frequente monitoring, de mensen de hulp en aandacht bieden die zij nodig hadden. Ook al woonden zij vaak in moeilijk bereikbare gebieden.

Een belangrijke uitdaging is de economie en gezondheidszorg weer op gang te krijgen. De economie heeft enorm geleden onder de ebola-epidemie. De gezondheidszorg heeft zich geconcentreerd op ebola en daarom hebben andere ziektes minder aandacht gekregen dan ze verdienden. Daar moet nu urgent aan gewerkt gaan worden.

Toekomst hulpverlening

ICCO en Kerk in Actie en hun partner-organisaties zullen tot eind 2015 zorgen dat de geplande hulpverlening uitgevoerd wordt in de genoemde sectoren. Hun hulp heeft bijgedragen aan de daling van het aantal gevallen van ebola, die duidelijk te zien is vanaf begin 2015 in Sierra Leone. In Liberia ondersteunen ICCO en Kerk in Actie ook projecten in de strijd tegen ebola en de gevolgen ervan. Hiervan zal in de volgende rapportage verslag worden gedaan.

ICCO en Kerk in Actie hebben via hun partners de preventie en opvang van slachtoffers centraal gezet. ICCO en Kerk in Actie blijven tot eind 2015 actief in de door ebola-getroffen gebieden in Sierra Leone en Liberia. De hulp zal zich vooral richten op de meest kwetsbare groepen, waaronder kinderen. Zij krijgen eten, kleding en schoolspullen. Daarnaast blijft het geven van voorlichting over hygiëne en het uitdelen van zeep en chloorwater belangrijk.

Beeld: Ramadan Barrie
DCI

Oma en haar kleinkinderen zijn op de achtergrond te zien.

“Ik denk niet lang meer te leven. Ik maak me zorgen over het lot van mijn kleinkinderen.”

Mattu (5 jaar) en Kai (8 jaar) komen uit een gezin van vijf. Naast hun vader en moeder hadden ze een broer van 15. Ze woonden in het dorp Mano in Gorama Mende in het Kenema-district. Hun vader was een zakenman die zaken deed in verschillende dorpen. Moeder was huisvrouw en onderhield een moestuin.

Enkele dagen na een zakentrip werd vader ziek. Moeder verzorgde vader en gaf hem een malariabehandeling, zoals ze gewend was te doen. Binnen drie dagen overleed de vader echter, en ondertussen waren moeder en kinderen ook ziek geworden. Een buurman maakte zich zorgen, omdat hij vermoedde dat het om het ebola virus zou gaan. Hij belde daarom met de 117 ebola hulplijn. Een ambulance kwam toen naar het dorp om de moeder en haar drie kinderen mee te nemen naar een behandelingscentrum in Kenema.

Binnen een week na opname overleden de moeder en de oudste zoon. Mattu en Kai, de twee overgebleven broertjes, verbleven op een andere afdeling en werden niet verteld over het overlijden van hun moeder en broer. Gelukkig overleefden zij beiden het virus. De eerste vraag die ze aan de zuster stelden na hun herstel was “Kunt u ons naar onze moeder brengen?” Een emotionele zuster barstte in tranen uit toen ze de jongens moest vertellen dat naast hun vader ook hun moeder en broer overleden waren aan het ebola virus. Kai liet later weten dat het horen van deze boodschap erger was dan zijn eigen ziekbed.

Mattu en Kai werden na hun herstel overgedragen aan het ministerie van Sociale Zaken, Gender en Jeugdzaken. Ze verbleven in een tijdelijk zorgcentrum. Het ministerie nam ondertussen contact op met ICCO & Kerk in Actie om te kijken of er familieleden van de jongens opgespoord konden worden. Veldwerkers van ICCO & Kerk in Actie bezochten het dorp van de jongens, Mano, om de achtergrond van de jongens te onderzoeken. Ze ontdekten daar dat de oma van vaders kant woonde in het dorp Blama, in het gebied Small Bo. Zij kon gaan zorgen voor de jongens. Daarop werden de jongens door ICCO & Kerk in Actie naar hun oma gebracht. Oma ontving haar kleinkinderen in tranen omdat ze vreest niet lang meer te leven en ze zich zorgen maakt over het lot van de jongens. De dood van haar eigen zoon drukt zwaar op haar.

De kinderen kregen een noodpakket mee van de partner, bestaande uit voedsel, kleding, een matras en spullen voor persoonlijke verzorging mee,. Deze organisatie houdt nog steeds contact met de jongens en hun oma. Ze geven oma steun en proberen de burens ervan te weerhouden om de jongens te verstoten uit de gemeenschap, omdat ze ebola hebben gehad. Door de ouderdom en magere financiële positie van hun oma blijft de situatie van de twee jongens erg kwetsbaar.

Beeld: Ramadan Barrie DCI

De drie overlevende kinderen van dezelfde familie.

“Onze oom verstootte ons omdat onze ouders overleden aan Ebola”

Een jongen, Moi van 7 jaar, en twee meisjes, Satta van 11 en Massah, verloren hun beide ouders aan de ziekte ebola. Ze woonden in het dorp Senehun, Bargbor, in het Bo-gebied. Hun vader overleed als eerste. Daarna werd hun huis, inclusief moeder, kinderen en andere personen die erbij woonden, in quarantaine gesteld. Tijdens de quarantaineperiode kreeg de moeder ook tekenen van het virus, waarna ze binnen korte tijd overleed. De kinderen bleven achter zonder ouders. Iedereen van hun gemeenschap, inclusief hun oom, weigerde om de zorg voor de kinderen op zich te nemen omdat de ouders waren overleden aan het ebola virus.

Tijdens een bezoek hoorde de partner over het lot van de kinderen. Daarop werd het ministerie van Sociale zaken, Gender en Jeugdzaken op de hoogte gesteld. Het ministerie informeerde het ministerie van Volksgezondheid, zodat de kinderen opgenomen konden worden voor keuring en observatie. Daarop werden de kinderen naar een gezondheidscentrum in Bo gebracht. Daar werden ze goed verzorgd om het gemis van hun ouders te verzachten. Na 21 dagen werden ze overgeplaatst naar een tijdelijk verzorgingscentrum. Hier worden kinderen opgevangen die opnieuw in de gemeenschap moeten integreren. Tijdens hun verblijf hier ging de partnerorganisatie van ICCO en Kerk in Actie terug naar hun dorp om de familieachtergrond van de kinderen te onderzoeken en te bekijken of er nog familieleden zoals een oom of grootouder waren om de kinderen op te voeden. Een medewerker vond een tante in een nabijgelegen dorp, in Morway. Samen met het ministerie zocht de organisatie contact met de tante en werd besproken of de kinderen een nieuw thuis bij haar konden krijgen. Ook werd er voorlichting gegeven over ebola en werd duidelijk gemaakt dat de kinderen vrij van besmetting waren. Dit is noodzakelijk omdat veel mensen die in aanraking met ebola zijn gekomen, ontweken worden omdat dorpsgenoten denken dat zij de ziekte verder kunnen verspreiden. De tante en de rest van het gezin stemden daarop in met de komst van de drie kinderen.

Op 19 januari 2015 kregen Moi, Satta en Massah een nieuwe familie en gingen ze wonen bij hun tante in Morway. Ze kregen een ‘reintegratie-pakket’, bestaande uit een matras, een zak rijst, kleding en persoonlijke verzorgingsproducten mee. De organisatie blijft de kinderen en hun nieuwe familie bezoeken om te kijken hoe het met ze gaat. Ze hebben nog steeds te maken met een trauma door het plotselinge verlies van hun ouders en de compleet nieuwe leefsituatie waarin ze nu verkeren.